lubbati, nimmetas temma ſedda waeſt ilmaſüta kangro, Wilip Sak nimmi, kelle ellamisse kohta temma ka ſelgeste teáda andis. Sedda önnetumat meeſt woeti ſeddamaid kinni ja widi kohto ette. Kül ſeſamma ſeiſis esſiotſa wägga kangeste omma öigusſe ning ilmaſüta mele peále. Agga kui röwel ſeál kohto ees Wilippi wasto útles: Kuida julged ſa ennaſt öigeks panna? Eks ſinna ei wötnud ſeſt warrastud warrandusſeſt omma rahha-jäggo minnult wasto: Eks ſinna ei kalland ſure leiwa kottiga, mis minno käeſt ſanud, ſeált metſaſt omma koio pole taggaſi? ja kui teine waene loom ei ſanud ſedda taggaſi aiada; ſiis teddagi ſai kohto poleſt ſüallu-ſeks moistetud, ja mollemad ſaid, selle ſakſama käſſolikkul wiſil, ſurma nuhtlusſe alla pandud.

Jubba ſe pääw olli kätte joudnud, mil ſe kohtomoiſtminne piddi töeks ſama. Selle önnetuma kangro naene töttis omma kolme nädetima lastega ſenna ſure honesſe, mis

ſelle Ma Würsti kodda olli. Leidis ſedda hallemeleliſt Würsti prauat ſeált rohho aiaſt. Wiskas ennaſt omma kolme lastega pölwili temma ette mahha, wannus kibbeda kiſſendamisse al, ellawa Jummala nimme jures, et temma willets jummalakartlik mees niſammoti ilma ſüta olli, kui need wäetimad lapſed ſiin, ja pallus ärdaste, et tedda, kes ränga murre al nende ainus toitja olli olnud, ſurma nuhtluſſeſt ſaaks peästetud. Selle halleda ſüddamega ſüddamega Würsti praua palluminne ſai ſeſt lahkeſt Würsti Herraſt heaks woetud, ja ruttuste ſenna kohto paigale ſannumid ſadetud, et kangrule olli armo moistetud. — Rahwas, kes olli ennaſt pakſuste ſenna ſurretamisse kohta koggunud, öiskas ſure römoga ſelle armo kulutamisse pärraſt, ſeſt et ennamiste puhhas ollid ſedda willetſat kangro arwanud ilmaſüta olewad. Agga ei ükski ſeál kohhal ei olnud ſeſt armoſannaſt ſüggawamalt köigutud ſanud, kui röwel Willem Torri. Selle-

Eesti-ma rahwa Kalender 1848, lk. 26